

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: M.H.**, nar. ..., ..., *zástupce: Mgr. Václav Voříšek, advokát, Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8*, proti žalovanému: **Městský úřad Domažlice**, IČ 00253316, nám. Míru 1, 344 20 Domažlice, v **řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem**,

t a k t o:

I. Zásah žalovaného vůči žalobci, spočívající ve volbě způsobu vymáhání pokuty ve výši 1.500 Kč a nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč, uložené žalobci rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 12. 2015, č. j. MeDO-64323/2015-Mencl., prostřednictvím soudního exekutora, byl nezákonný.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady soudního řízení, ve výši 12.200,- Kč, k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, na účet číslo: 3606010207/0100, vedeného Komerční bankou, a.s., a to ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

I. Žaloba

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni domáhal deklaratorního poskytnutí soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného Městského úřadu Domažlice, spočívajícího ve volbě způsobu vymáhání pokuty ve výši 1.500,- Kč a nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč uložené žalobci rozhodnutím žalovaného ze dne 7.12.2015 čj. MeDO-64323/2015-Mencl., prostřednictvím soudního exekutora a navrhoval, aby soud tento zásah označil za nezákonný. Současně se domáhal náhrady nákladů soudního řízení.

Žalobce v žalobě uváděl, že dne 5.12.2017 podalo Město Domažlice exekuční návrh na vymáhání nedoplatku na pokutě ve výši 1.500 Kč a nákladů správního řízení ve výši 1.000,-, ve kterém byl navržen soudní exekutor JUDr. Dalimil Míka k jejímu vymáhání. Žalovaný se nepokusil o vymáhání daňového nedoplatku prostřednictvím daňové exekuce, nýbrž podal návrh k soudnímu exekutorovi. Z výzvy ke splnění vymáhané povinnosti ze dne 16.1.2018 čj. 120EX17173/17-11 se žalobce dozvěděl, že vymáhanou povinností v předmětném exekučním řízení je ke dni 16.1.2018 jistina 1.500,- Kč a náklady oprávněného 100,- Kč a náklady nalézacího řízení 1.000,- Kč, dále odměna exekutorovi ve výši 2.000,- Kč, náhrada hotových výdajů ve výši 3.500,- Kč a daň DPH 1.155,- Kč, což představuje celkovou částku 9.255,- Kč a v případě snížených nákladů by celková částka činila 5.927,50 Kč.

Žalobce tvrdil, že žalovaný se dopustil nezákonného zásahu, neboť porušil § 175 odst. 2 daňového řádu, podle kterého správce daně zvolí způsob vymáhání nedoplatku tak, aby výše nákladů spojených s vymáháním, který bude daňový subjekt povinen uhradit, nebyla ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku. Nedoplatek činící 2.500,- Kč, náklady oprávněného a náklady exekuce činí 6.755,- Kč. Náklady exekuce spojené s vymáháním nedoplatku tak dosahují částky téměř 3x vyšší než samotná jistina, v případě snížených nákladů exekuce činí 1,4 násobek. Jedná se o zjevný nepoměr mezi dlužnou částkou a výší nákladů na její vymáhání. Žalovaný měl přitom na výběr, zda o provedení exekuce požádá obecného správce daně podle § 106 odst. 2 správního řádu, nebo využije k provedení exekuce soud nebo soudního exekutora podle § 105 odst. 2 správního řádu. Podle § 175 odst. 1 daňového řádu, správce daně může vymáhat nedoplatek daňovou exekucí nebo zabezpečit vymáhání nedoplatku prostřednictvím soudního exekutora. Možnost volby mezi těmito dvěma způsoby vymáhání nedoplatku je však korigována ust. § 175 odst. 2 daňového řádu.

Žalobce poukázal na rozhodovací praxi správních soudů představovanou např. rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3.5.2017, čj. 51A 24/2017-41, či na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.7.2015 čj. 8As 143/2014-47. Oba soudy dospěly k obdobnému právnímu závěru, že správce daně, tj. správní orgán, který pokutu uložil, porušil v obdobném případě § 175 odst. 2 daňového řádu a tím se dopustil nezákonného zásahu, neboť výše nákladů spojených s vymáháním, které bude daňový subjekt povinen uhradit, je ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku.

Podle žalobce se žalovaný dopustil nezákonného zásahu, pokud požádal o vymáhání nedoplatku soudního exekutora, neboť mu již v době rozhodování muselo být zřejmé, že náklady spojené s vymáháním nedoplatku budou ve zjevném nepoměru k výši dlužné částky.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uváděl, že dne 5.12.2017 byl zaslán exekuční návrh soudnímu exekutorovi JUDr. Dalimilovi Míkovi. Správce daně vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu, čj. 8 As 143/2014-47, podle kterého je výše nákladů ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku, pokud náklady přesáhnou trojnásobek dlužné částky. V případě žalobce měl správce daně za to, že dlužná částka 2.500,- Kč nečiní ani třetinu nákladů exekutora a proto zvolil dotčený postup. Pokud by žalobce uhradil dlužnou částku ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy exekutora, ke splnění vymáhané povinnosti, snížila by se odměna exekutora na polovinu a náklady exekuce by činily něco málo přes dvojnásobek daňového nedoplatku a proto o zjevném nepoměru nákladu exekuce k daňovému nedoplatku by již nebylo možné hovořit.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uváděl, že oproti tvrzení žalovaného je nezbytné odlišně posuzovat dobu vykonatelnosti rozhodnutí, kterým žalobci byla uložena pokuta. Den,

který žalovaný uvádí, jako den nabytí vykonatelnosti tohoto rozhodnutí, žalovaný počítal ode dne doručení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje o zamítnutí odvolání žalobce. Žalovaný opomněl, že žalobce podal žádost o odklad výkonu rozhodnutí dne 12.4.2016 a žalovaný mu dne 18.5.2016 vyhověl svým rozhodnutím čj. MeDO-30735/2016-Mencl. Pokuta proto nebyla splatná v době, kdy žalovaný zasílal upomínku o zaplacení pokuty. Žalovaný tak vyzýval žalobce k zaplacení nesplatné pokuty, pro jejíž vymáhání neexistoval vykonatelný exekuční titul a rozhodnutí o uložení pokuty se stalo vykonatelným nabytím právní moci rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31.3.20107 čj. 17A 26/2016-63.

Žalobce uváděl, že žalovaný dovodil z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.7.2015 čj. 8As 143/2014-47 nesprávné závěry, neboť tento soud neuváděl, že o nezákonný zásah by šlo jen v případě, kdy náklady exekuce přesáhnou trojnásobek dlužné částky. Z rozsudku však nevyplyvá, že v případě, kdy tato hodnota dosáhne dvojnásobku, nebo téměř trojnásobku, by se o zjevný nepoměr nejednalo. V této souvislosti žalobce poukázal na právní názor Krajského soudu v Praze vyslovený v rozsudku ze 6.3.2018, čj. 46 A 129/2017-35, ve kterém v obdobném případě tento soud opět dospěl k závěru, že vymáhání částky 3.000,- Kč soudním exekutorem byl nezákonným zásahem a to i v posuzovaném případě, kdy náklady exekuce ve výši 8.207,- Kč dosáhly téměř trojnásobku dlužné částky. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě je v dané věci vymáhána částka 2.500,- Kč a náklady exekuce dosahují 6.755,- Kč, jsou tyto náklady vyšší o téměř trojnásobek vůči dlužné částce. Žalobce proto setrval na žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v užití soudního exekutora pro vymáhání pohledávky ve výši 1.500,- Kč a 1.000,- Kč, představující náklady správního řízení.

III.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud posoudil žalobu v mezích žalobních bodů a z vlastního obsahu žaloby, ve které žalobce se domáhal vydání deklaratorního určení, že dotčený zásah žalovaného byl nezákonný. Krajský soud vycházel proto ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu ve smyslu § 87 odst. 1 věta za středníkem s.ř.s.

Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., když účastníci s tímto postupem projevíli souhlas.

Žaloba je důvodná.

Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel soud ze skutečností, které byly doloženy obsahem správního spisu. Soud zjistil, že Městský úřad Domažlice dne 7.12.2015 vydal rozhodnutí čj. MeDO-64323/2015-Mencl., kterým žalobce M.H. shledal vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c) odst. 1 písm. f) bod 1 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích, když svým jednáním žalobce porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) cit. zákona. V souladu s ust. § 12 odst. 1 a odst. 2 zák. o přestupcích č. 200/1990 Sb., byla uložena žalobci pokuta ve výši 1.500,- Kč a současně bylo rozhodnuto o uložení povinnosti žalobci nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,-. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12.2.2016.

Dne 5.12.2017 město Domažlice vydalo exekuční návrh čj. MeDO-85693/2017-Ši, kterým bylo navrženo, aby vydaným pověřením byla nařízena podle zák. č. 120/2001 Sb. exekuce vykonatelného rozhodnutí Městského úřadu Domažlice ze dne 7.12.2015, čj. MeDO-64323/2015-Mencl, k uspokojení pohledávky ve výši 2.500,- Kč, včetně nákladů určených v příkazu exekutora. Provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Dalimil Míka, LL.M., se sídlem v Klatovech, Za Beránkem 836.

Soudní exekutor JUDr. Dalimil Míka, LL.M. dne 16.1.2018 vydal vyrozumění o zahájení exekuce k uspokojení pohledávky oprávněného, a to jistiny 1.500,- Kč, částky 100,- Kč za podání exekučního návrhu a částky 1.000,- Kč za náklady předchozího řízení a dále nákladů exekuce, nákladů oprávněného v exekuci, které budou stanoveny rozhodnutím soudního exekutora.

JUDr. Dalimil Míka, LL.M. jako soudní exekutor vydal dne 17.1.2018 exekuční příkaz čj. 120EX1717317-18 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 1.500,- Kč s příslušenstvím, s očekávanými náklady exekuce 6.655,- Kč, když aktuální výše vymáhaného plnění činí za jistinu 1.500,- Kč, za podání exekučního návrhu 100,- Kč, za náklady předchozího řízení 1.000,- Kč, za odměnu exekutora 2.000,- Kč, za náhradu hotových výdajů 3.500,- Kč, za daň z přidané hodnoty 1.155,- Kč, čímž aktuální výše vymáhaného plnění činí celkem 9.255,- Kč.

Na podkladě zjištěných skutečností vycházel soud ze zjištění, že před žalovaným Městským úřadem Domažlice vyvstala otázka, jaký způsob výkonu rozhodnutí zvolit při vymáhání celkové částky 2.500,- Kč, kterou žalobce jako povinný dlužil městu Domažlice jako oprávněnému. Žalovaný byl v řízení o výkonu rozhodnutí čj. MeDO-64323/2015-MencI. exekučním správním orgánem podle § 106 odst. 2 správního řádu, protože vydal vykonávané rozhodnutí v prvním stupni (§ 105 odst. 1 písm. a/ správního řádu). Podle § 106 odst. 2 správního řádu měl žalovaný na výběr, zda exekuci provede sám, nebo zda o její provedení požádá obecného správce daně, kterým je místně příslušný celní úřad ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) zák. č. 17/2012 Sb. o Celní správě České republiky. Ve smyslu § 106 odst. 3 správního řádu se v obou případech exekuce na peněžitá plnění řídí zákonem 280/2009 Sb. daňovým řádem. Výkon rozhodnutí probíhá v rámci tzv. dělené správy ve smyslu § 161 daňového řádu. Pokud by žalovaný výkon svého rozhodnutí prováděl sám a nepožádal by o jeho výkon místně příslušný celní úřad, byl by v tomto rozsahu správcem daně ve smyslu § 161 odst. 2 daňového řádu. Podle § 175 odst. 1 daňového řádu, správce daně může vymáhat nedoplatek daňovou exekucí, nebo zabezpečit vymáhání nedoplatku prostřednictvím soudního exekutora. Možnost volby mezi těmito dvěma způsoby je korigována § 175 odst. 2 daňového řádu, podle kterého správce daně zvolí způsob vymáhání nedoplatku tak, aby výše nákladů spojených s vymáháním, které bude daňový subjekt povinen uhradit, nebyla ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku. Účelem tohoto ustanovení, které pro řízení o vymáhání daní upřesňuje zásadu zdrženlivosti a přiměřenosti, stanovenou v § 5 odst. 3 daňového řádu, je zamezit vymáhání bagatelních nedoplateků prostřednictvím soudních exekutorů a s tím spojeného nárůstu povinných subjektů. Při exekuci na peněžitá plnění je volbu mezi vymáhání podle daňového řádu a prostřednictvím soudního exekutora vždy třeba poměřit z hlediska požadavku § 175 odst. 2 daňového řádu (obdobně NSS v rozsudku ze dne 31.7.2015 čj. 8 As 143/2014-47, dostupným na www.nssoud.cz).

Posuzování výše nákladů spojených s vymáháním, které bude muset daňový subjekt uhradit a její poměření s výší nedoplatku je nutno posuzovat individuálně v každém konkrétním případě, a to ve vazbě na potencionální náklady spojené s vymáháním. Tento úsudek je nezbytné učinit v okamžiku, kdy dochází k volbě způsobu vymáhání nedoplatku. Potencionální výše nákladů pak vyplývá z odměny soudního exekutora stanovené vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., v souzeném případě ve znění účinném od 1.4.2017. Ust. § 6 odst. 3 cit. vyhlášky určuje odměnu soudního exekutora částkou nejméně 2.000,- Kč, a ust. § 13 téže vyhlášky stanoví náhradu hotových výdajů paušální částkou 3500 Kč. V případě, je-li exekutor plátcem DPH, je navýšena odměna i náhrada o základní sazbu DPH 21% a činí tak celkem 6.665,- Kč, která je dále navýšena o částku 100,- Kč která je nákladem oprávněného za podání exekučního návrhu. Náklady spojené s vymáháním prostřednictvím soudního exekutora tedy představují v okamžiku rozhodování o vhodném způsobu vymáhání částku 6 755,- Kč. Tato částka je 2,7 násobkem vymáhané částky a i v této výši je podle úsudku soudu ve zjevném nepoměru k výši dlužné částky. Proto ani účinnost vyhlášky č. 330/2001 Sb. snižující minimální

odměnu exekutorovi za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky z 3 000 Kč na 2 000 Kč v souzeném případě nepřinesla odklon od právních názorů prezentovaných Krajským soudem v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 3.5. 2017, čj. 51 A 24/2017-41, či Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 31.7. 2015, čj. 8 As 143/2014-47. Pokud v projednávaném případě žalovaný pověřil vymáháním dlužné částky 2500 Kč soudního exekutora, přesto, že náklady spojené s tímto způsobem vymáhání se dostaly do zjevného nepoměru k výši dlužné částky, dopustil se žalovaný nezákonného zásahu, proti kterému je přípustná ochrana podle § 82 a násl. s.ř.s.

Krajský soud tak dospěl k závěru, že žalovaný se dopustil nezákonného zásahu vůči žalobci tím, že zvolil způsob vymáhání částky ve výši 2.500,- Kč, který byl v rozporu s ust. § 106 odst. 2 a 3 správního řádu a v rozporu s § 175 odst. 2 daňového řádu a proto v souladu s § 87 odst. 2 s.ř.s. vydal deklaratorní rozhodnutí, že předmětný zásah žalovaného byl nezákonný.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a přiznává žalobci, který dosáhl v řízení procesního úspěchu náhradu nákladů řízení. Tato náhrada je představována odměnou za právní zastoupení, za 3 úkony právních služeb po 3.100,- Kč za přípravu a převzetí zastoupení, za sepsí žaloby a za sepsí repliky k vyjádření žalovaného a dále 3 režijních paušálů po 300,- Kč, což představuje odměnu za právní zastoupení ve výši 10.200,- Kč. Tato odměna byla navýšena za uhrazený soudní poplatek 2.000,- Kč a náhrada dosáhla celkové výše 12.200,- Kč. Tato částka bude uhrazena způsobem vyplývajícím z výroku II. vydaného rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 27. dubna 2018

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.